

[Kristen Østergaard]

til samlingen 1980-81, og i konsekvens af denne tilslutning må venstre naturligvis afvise dette forslag.

Annelise Gottfredsen (KF):

I betragtning af den forholdsvis korte tid, loven om miljøbeskyttelse har fungeret, og det relativt spinkle erfaringsmateriale, der endnu ligger til grund for behandling af dette store og væsentlige område, kan det være rimeligt at anbefale at følge lovforslagets ønske om at udsætte revisionen af loven fra folketingsåret 1977-78 i 3 år til 1980-81. Hovedparten af de mange forhandlingsparter har, som det fremgår af bemærkningerne, tilkendegivet accept af en sådan udskydelse, som må forventes at give et bedre endeligt resultat, selv om der allerede nu har vist sig behov for ændringer.

Det konservative folkeparti kan derfor give tilslutning til den foreslåede udsættelse. På enkelte områder har man fundet en revision rimelig allerede nu. I § 1 foretages således en ønskelig justering af de principper, hvorefter fordeling af udgifter til virksomhedernes spildevandsudledning til det kommunale kloaknet kan foretages. Bemærkningerne nævner, at fastlæggelse af nærmere retningslinjer, som der kan være behov for, vil blive drøftet med de kommunale organisationer og erhvervsorganisationerne. Også dette kan vi tilslutte os. Vi finder det endvidere positivt, at der med denne lov åbnes mulighed for at give virksomheder chancen for at påbegynde et byggeri, selv om miljøklagesag er rejst. Det er nu muligt at undgå urimelige opsættelser, hvor, som bemærkningerne nævner, virksomhedernes muligheder for at opfylde indgåede forpligtelser kan påvirkes særlig ugunstigt af forsinkelse, med risiko for et ekstraordinært stort tab. Også denne lovændring kan vi tilslutte os.

Det er med større betænkelighed, vi har registreret ministerens tanker om at lempe den tavshedspligt, som ifølge den nugældende lov under ansvar efter straffeloven forpligter myndigheder og personer, der udfører opgaver, til over for alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres arbejde bliver vidende om. Selv om det er rimeligt, at befolkningen får oplysning om miljø-sager, og selv om den nugældende lovs tavshedsregler er en indskrænkning i forhold til

de almindelige regler om offentlighed i forvaltningen, må man dog erindre sig, at virksomhederne har ubegrænset oplysningspligt over for miljømyndighederne, hvilket nødvendiggør regler, der pålægger myndighederne fortrolighed efter virksomhedernes skøn. I konkurrenceforhold er jo netop oplysninger til miljømyndigheder om virksomhedens indre forhold af uhyre ømtålig art.

I bemærkningerne til lovforslaget udtales, at virksomhederne i konkrete sager kan drøfte, hvilke oplysninger de selv mener bør hemmeligholdes, og herigennem få indflydelse på afgørelser. Dette må anses som et minimum af hensyn til erhvervslivets konkurrencebetingelser, og vi er som sagt meget betænkelige ved den udformning, som lovforslaget her har fået. Men lad os nu se på det i udvalget og prøve at nå til et fornuftigt resultat.

Disse sidste bemærkninger gælder også de tilsvarende bestemmelser i lovforslaget om ændring af lov om levnedsmidler, som vi i øvrigt kan tilslutte os.

Jeg vil herefter vende mig til det radikale forslag om nedsættelse af et udvalg. Vi er ikke umiddelbart overbevist herom. Vi finder ikke, at det for så vidt er påkrævet med et sådant udvalg, og vi har jo her i dag ministerens ord for, at ministeren til enhver tid vil møde og give samråd i udvalget og drøfte spørgsmål i forbindelse med miljølovgivningen. Men også dette vil vi kunne drøfte i udvalget.

Endelig vil jeg om det venstresocialistiske forslag sige, at det er af en karakter, der vil medføre en så grov stækkelse af erhvervslivet, at vi må afvise det.

Prehn (CD):

CD er positive over for lovforslag nr. L 26 [om miljøbeskyttelse] og L 27 [om levnedsmidler], men vi vil gerne i de kommende udvalgs møder have en vurdering af, hvilke konsekvenser lovforslagene kan have over for vel nok især mindre virksomheder og ikke mindst landbruget, og ud herfra afgøre vor endelige stillingtagen. At man i visse tilfælde gør det lettere for de små virksomheder at eksistere, har naturligvis ingen betydning, hvis man på den anden front besværliggør deres eksistens.

Det af de radikale fremsatte beslutningsforslag nr. B 8 [om nedsættelse af et udvalg